

bami. Jaz za svojo osebo bi bil, če se ne vpelje prvo načelo, zadovoljen s to pisavo tujek, ki nam jo podaja Levčev „Pravopis“, dasi je izmed vseh že rabljenih pisav najnedoslednejša in najmanj znana. Ali kaj se hoče? S tem, ko smo se oprijeli tega načela, smo dali slovo znanstvenim zahtevam; nikdar pa ne damo slovesa — lepoti in čednosti v jeziku!

Sonet.

Zložil Ant. Medved

Nad mano lesketajo milijoni
nebeških zvezd Pod njimi sanjam sanje.
Ljubezni mar? Umrl sem davno zanje.
Potapljam se v povest o Salomonu.

O da se Jahve tudi k meni skloni
in sladko zašepče mi vprašanje:
Kaj si želiš: bogastvo, starost, znanje
o vseh močeh, o slehernem zakonu?!

Kaj bi zaželel, česa bi ga prosil?
Pred njim bi padel na obličje blede
in lepetal s tresočo mu besedo:

O ti, ki sem te v svojih mislih nosil,
zahvaljen, da si jasen predme stopil
in dvomov temni roj navek razkropil!

Odkod ste bolesti...

Zložil G. Koritnik.

Odkod ste bolesti, ve cvetke otožne,
osamljene vrbe, žalujke, ciprese —
uboge kot pesmi, ki širom po svetu
brez cilja jih veter jesenski raznese?

Brez doma, brez strehe, kot potnik na cesti,
ne trkajte sladko na kraljevska vrata,
ne sklanjajte glave, ponosne bolesti,
kjer okna bleste se srebrna in zlata.

S prijaznim nasmehom na ustnah cvetočih
pozdravljajte srca, kjer sije lepota,
kjer diha ljubezen po rožah smejočih
in nista si znanca resnica in zmošta...

Hitite po svetu med znanke trpine
bolesti ponosne, v ljubezni spočete,
mladost oživite, ki vene in gine
na grudih ljubezni z brezupom odete!

